

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 09.05.2001, sp. zn. 3 To 207/2001, ECLI:CZ:KSCB:2001:3.TO.207.2001.1

Číslo: 29/2002

Právní věta:

Uzavřením dohody o náhradě škody s jedním z obžalovaných poškozený jednoznačně vyjádřil svou vůli ohledně výše svého požadavku na náhradu škody proti tomuto obžalovanému. Proto i v případě, že taková dohoda nepokrývá celou škodu způsobenou více pachateli, je třeba mít zato, že jedna ze zákonných podmínek pro podmíněné zastavení trestního stíhání tohoto obžalovaného podle § 307 tr. ř. je splněna.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 09.10.2000

Spisová značka: 3 To 207/2001

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Podmíněné zastavení trestního stíhání

Předpisy: § 307 odst. 1 tr. ř.

§ 307 odst. 2 tr. ř.

§ 307 odst. 3 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku proti usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 11. 9. 2000 sp. zn. 3 T 187/2000.

Z o d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 11. 9. 2000 sp. zn. 3 T 187/2000 rozhodl Okresní soud v Písku podle § 223a odst. 1 tr. ř. tak, že podle § 307 odst. 1 tr. ř. podmíněně zastavil trestní stíhání obžalovaného mladistvého J. H. pro trestné činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. a krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák., přičemž podle § 307 odst. 2 tr. ř. stanovil zkušební dobu 18 měsíců, a dále podle § 307 odst. 3 tr. ř. uložil obžalovanému, aby ve zkušební době uhradil způsobenou

škodu.

Proti citovanému usnesení podal včas stížnost státní zástupce. Stížností se domáhal zrušení napadeného usnesení a nového projednání věci okresním soudem. Ve stížnosti namítl, že napadené usnesení je nepřezkoumatelné, protože z něj není patrné, jak okresní soud dospěl ke stanovení částky způsobené škody, kterou obžalovaný nahradil, resp. jejíž náhradu sjednal dohodou s poškozeným. Namítl dále, že ve věci nejsou splněny podmínky § 307 tr. ř., protože obžalovaný nezaplatil, resp. neuzavřel dohodu o náhradě celé způsobené škody, ale pouze její části.

Krajský soud z podnětu stížnosti přezkoumal správnost napadeného usnesení i správnost řízení, které napadenému usnesení předcházelo, jak příkazuje § 147 odst. 1 tr. ř., a stížnost neshledal důvodnou.

V řízení, které napadenému usnesení předcházelo, nebyly žádné vady zjištěny. Na obžalovaného J. H. byla podána obžaloba pro shora uvedené trestné činy. Okresní soud v rámci hlavního líčení zjistil, že obžalovaný uzavřel s poškozeným, resp. zástupcem poškozených společností dohody o náhradě škody a část škody již také zaplatil. Obžalovaný sám požádal o podmíněné zastavení trestního stíhání a okresní soud poté ve věci rozhodl napadeným usnesením. Takový postup odpovídá požadavkům trestního řádu.

Pochybení neshledal stížnostní soud ani ve věcné podstatě napadeného rozhodnutí. Trestní stíhání v řízení před soudem lze podmíněně zastavit v řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, obviněný s podmíněným zastavením trestního stíhání souhlasí, k činu se doznal, nahradil škodu nebo s poškozeným o její náhradě uzavřel dohodu a vzhledem k osobě pachatele a jeho dosavadnímu životu i okolnostem případu lze takové rozhodnutí důvodně považovat za dostačující. Stížnostní soud přisvědčil soudu prvního stupně, že tyto zákonné podmínky byly v projednávaném případě splněny. Nejsou žádné pochybnosti o tom, že obžalovaný se k činu doznal a s podmíněným zastavením trestního stíhání souhlasil, a jde o řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let. Obžalovaný se činu dopustil jako mladistvý, dosud žil řádně a nebyl soudně trestán. Činu se dopustil z popudu a podle instrukcí spoluobžalovaného B. Čin nebyl spáchán způsobem zvláště kvalifikovaným. Z hlediska materiálního tedy také osoba pachatele, jeho dosavadní život i okolnosti případu postup podle § 307 tr. ř. umožňovaly. Obžalovaný uzavřel s poškozeným Ing. J. K. dohody o náhradě škody jednak jako s poškozenou fyzickou osobou, jednak jako s oprávněným zástupcem poškozených společností K. se sídlem v M. a A. se sídlem v P., a to na částky 18 318,90 Kč, 19 122 Kč a 18 377,80 Kč. Poškozený uzavřením dohod vyjádřil jednoznačně svoji vůli i ohledně výše požadavku na náhradu škody. Dvě uzavřené dohody obžalovaný také již splnil a škodu zaplatil, zbývající dohodu bude plnit ve splátkách. Tedy i z tohoto hlediska byly podmínky pro postup podle § 307 tr. ř. splněny. O náhradě další části způsobené škody uzavřel poškozený Ing. J. K. dohodu se spoluobžalovaným, nyní již odsouzeným B.

Námítky podané stížnosti nebyly shledány důvodnými. Pro splnění diskutované podmínky § 307 tr. ř. není potřebné, aby pachatel, ohledně něhož je podle tohoto ustanovení postupováno, zaplatil nebo uzavřel dohodu o náhradě celé škody způsobené více pachateli, zvláště je-li náhrada škody pokryta dohodou i s dalšími spolupachateli. Poškozený může mít různou motivaci k tomu, aby na konkrétním pachateli požadoval náhradu v rozsahu menším, než jak byla škoda způsobena. Dokonce teoreticky nemusí požadovat náhradu škody vůbec, či náhradu škody odmítnout. Bylo by paradoxní, aby takovým postupem poškozený zmařil využití postupu podle § 307 tr. ř., když jinak by byly ostatní podmínky pro tento postup splněny. V tomto ohledu proto neshledal stížnostní soud důvody ke zrušení napadeného usnesení.

Takové důvody neshledal stížnostní soud, ani pokud jde o zkušební dobu, která byla obžalovanému v

rámci podmíněného zastavení trestného stíhání stanovena. Ta odpovídá povaze činu i dosavadnímu životu obžalovaného.

Na základě shora uvedených zjištění a úvah dospěl krajský soud k závěru, že napadené usnesení je důvodné a zákonné a podaná stížnost naopak nedůvodná. Proto stížnost podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.